

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 18C/142/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415207741
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jančovič
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415207741.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Jančovičom v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, akciová spoločnosť so sídlom Olejkárska 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, právne zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Námestie Martina Benku 9-C1, 811 07 Bratislava proti odporcovi: W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X, 841 06 Bratislava o zaplatenie 70,70 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný v lehote troch dní zaplatiť navrhovateľovi 70,70 eura, náhradu trov konania 16,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia 29,99 eura na účet JUDr. Vladimíra Kána, Bratislava, Námestie M. Benku 9-C1.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom na začatie konania podaným dňa 09.06.2015 žiadal súd, aby zaviazal odporcu na zaplatenie istiny 70,70 eura z titulu cestovného a úhrady za prepravu.

Súd na základe ustanovenia § 172 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) vydal platobný rozkaz č. k. 18C/142/2015-7 zo dňa 13.07.2015, ktorým odporcu zaviazal na zaplatenie žalovanej sumy. Nakoľko sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, súd ho uznesením č.k. 18C/142/2015-15 zo dňa 04.11.2015 zrušil.

Odporcovi sa k návrhu na začatie konania vyjadril písomne v podaní doručenom súdu dňa 03.12.2015. Uviedol, že pri kontrole cestovných lístkov revízormi MHD nemal platný lístok a električenka už bola neplatná, revízori od neho zobrali 20 eur, avšak blok za pokutu nevystavili a zároveň ho nahlásili ako čierneho pasažiera.

Navrhovateľ na vyjadrenie odporcu reagoval v podaní zo dňa 05.04. 2016. Uviedol, že tvrdenie odporcu považuje za bezpredmetné a účelové, v snahe vyhnúť sa uhradeniu dlžnej sumy. Odporca žiadnym relevantným spôsobom nepreukazuje nedôvodnosť nároku navrhovateľa, ktorý je predmetom súdneho konania, pričom navyše žiadnym spôsobom nepreukazuje svoje tvrdenie, že by zaplatil sumu 20 eur revízorovi pri kontrole tarifných a prepravných podmienok navrhovateľa. Súčasne uviedol, že odporca aj v minulosti viackrát úmyselne a vedome porušoval prepravné a tarifné podmienky navrhovateľa a voči odporcovi eviduje celkovo 6 neuhradených pohľadávok.

Účastníci riadne predvolaní sa na pojednávanie nedostavili. Obaja svoju neúčast' písomne ospravedlnili, a to navrhovateľ kolíziou termínov pojednávaní, pričom navrhol, aby súd rozhodol o veci aj v jeho neprítomnosti a odporca svojou účasťou na dôležitých prednáškach na fakulte UK. Odporca v písomnom ospravedlnení nežiadal pojednávanie odložiť, zopakoval svoje tvrdenia uvádzané vo vyjadrení k návrhu,

príčom nepredložil ani nenavrhol vykonať žiadny dôkaz. Súd prejednal vec a rozhodol v neprítomnosti účastníkov podľa § 101 ods. 2 O.s.p..

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, písomnými vyjadrenia účastníkov, Hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok vystaveným dňa 20.01.2015 na meno odporcu a zistil, že odporca v tento deň cestoval v dopravnom prostriedku navrhovateľa na linke MHD číslo 50 a pri kontrole cestovných lístkov vykonanej o 10,51 hodine na úseku zastávok Svätoplukova a Autobusová stanica sa na výzvu revízora nepreukázal cestovným lístkom a ním predložený predplatný cestovný lístok bol platný len do 28.12.2014. Tieto skutočnosti vyplývajú z údajov uvedených v Hlásení o porušení tarifných a prepravných podmienok vystavenom dňa 20.01.2015 a ich pravdivosť potvrdil aj odporca vo svojich písomných podaniach. Podľa predmetného hlásenia odporca odmietol za porušenie Prepravného poriadku a Tarify MHD zaplatiť revízorovi cestovné 70 eur a postih 0,70 eura a podľa žalobného návrhu odporca tieto dlžné sumy navrhovateľovi neuhradil ani na písomnú upomienku. Odporca v písomných podaniach uznal uplatnené nároky navrhovateľa do výšky 50,70 eura s tvrdením, že vo zvyšku je návrh nedôvodný, lebo sumu 20 eur zaplatil revízorovi pri kontrole cestovných lístkov, pričom mu revízor nevystavil blok. Na preukázanie tohto tvrdenia však ani na doručenú výzvu a poučenie súdu neoznačil žiadne dôkazy ani predložil listiny ani nepodal návrh na vykonanie dôkazov.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 14 ods. 1 písmeno d) zákona číslo 56/2012 Z.z. o cestnej doprave (ďalej len „zákon“) cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonnom zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 2 zákona sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov a zliav.

Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že návrh bol podaný dôvodne. Bolo preukázané, že odporca dňa 20.01.2015 cestoval v autobuse navrhovateľa na linke MHD číslo 50 a pri kontrole cestovných lístkov o 10,51 hodine nepredložil revízorovi na výzvu platný cestovný doklad, čím porušil zákon a prepravné a tarifné podmienky navrhovateľa, za čo mu vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi cestovné a sankčnú úhradu. Odporca nenavrhol žiadne dôkazy na svoje tvrdenie, že časť zo sumy cestovného a sankčnej úhrady zaplatil revízorovi pri kontrole cestovných lístkov. Súd tvrdenie odporcu o zaplatení sumy 20 eur revízorovi pri kontrole cestovných lístkov vyhodnotil len ako argumentáciu, ktorá nebola preukázaná žiadnymi dôkazmi. Na základe zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal odporcu na zaplatenie cestovného 70 eur a úhrady 0,70 eura predstavujúcej stonásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1, § 150 ods. 2 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ si uplatnil trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 eura a trov právneho zastúpenia 89,96 eura. Súd navrhovateľovi uznal trovy právneho zastúpenia vypočítané podľa ustanovení § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písmeno a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) za dva úkony právnej služby, a to odmenu 2x 16,60 eura (za 1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a 2. podanie návrhu na začatie konania) a režijný paušál 2x 8,39 eura za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015, spolu 49,98 eura + 20 % DPH = 10 eur, spolu s DPH trovy právneho zastúpenia 59,98 eura. Navrhovateľovi súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za

Pokus o zmier - výzvu na zaplatenie, lebo ten úkon nepovažuje za nevyhnutne vynaložený náklad na uplatnenie práva navrhovateľa.

Súd navrhovateľovi krátil trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby o 50%, t.j. o sumu 29,99 eura z dôvodu, že v danom prípade ide o drobný spor podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. a trovy by boli neprimerane vysoké v porovnaní s výškou pohľadávky uplatnenou navrhovateľom. Súd prihliadol tiež na skutočnosť, že predmetný spor nie je sporom, ktorý by si vyžadoval náročný a zložitý proces vzhľadom k tomu, že sa z právneho hľadiska jedná o jednoduchší typ žaloby bez nutnosti náročnej právnej analýzy a navyše, ako je súdu známe z jeho činnosti, právny zástupca navrhovateľa sa zúčastňuje v obdobných sporoch aj v mnohých iných prípadoch, a preto boli naplnené dôvody na použitie ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom Okresného súdu Bratislava IV, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované (§ 42 ods. 3 O.s.p.). V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitných predpisov (§ 251 O.s.p., zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok).